

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

Τον αρχαίο εκείνο τον καιρό...

Η οικονομική κρίση που για οκτώ χρόνια μαστίζει την Ελλάδα, μετατρέποντάς την σε τριτοκομική, έχει δικαιολογημένα προκαλέσει την απαξίωση του πολιτικού κόσμου στα μάτια του λαού. Οι πολιτικοί αντί με έργα να εμπνέουν εμπιστοσύνη στο λαό και να οδηγούν τη χώρα στο δρόμο της προόδου, φροντίζουν μόνο για την επανεκλογή τους. Οι κυβερνήσεις αγωνίζονται για να παραμείνουν στην εξουσία και τα αντιπολιτευόμενα κόμματα για να την κατακύρωσουν!

Είναι τραγελαφικά αυτά που συμβαίνουν στην ελληνική πολιτική σκηνή κύριο χαρακτηριστικό της οποίας είναι η παντελής έλλειψη ιστορικής μνήμης και ευθίξιας! Οι πολιτικοί μας παρά τη λερωμένη φωλιά τους εκμεταλλεύονται την έλλειψη τημωρίας και πράττουν ότι τους γουστάρει και όποτε τους γουστάρει.

Η αντιπολίτευση κατηγορεί την κυβέρνηση για πράγματα για τα οποία και η ίδια ευθύνεται (από την εποχή που είχε την εξουσία στα χέρια της) ενώ η κυβέρνηση λέει και ξέλει ανερυθρίστια σε ρυθμούς απίστευτους, θεωρώντας τους ψηφοφόρους πρόβατα που σε αγρό βόσκουν και ουδέν γνωρίζουν.

Και το κωμικοτραγικό είναι ότι κάθε τόσο, για να τονώσουν το λαϊκό αίσθημα, ανατρέχουν στο ένδοξο παρελθόν μας από το οποίο, βέβαια, οι ίδιοι απέχουν παρασάγγας! Αν οι ίδιοι πρώτοι έκαναν πράξη αυτά που οι αρχαίοι πρόγονοι μας πίστευαν και, το σημαντικότερο, εφάρμοζαν, η Ελλάδα θα ήταν σήμερα σε πολύ καλύτερη θέση. Τότε, στην Αθήνα του Περικλή, η συμμετοχική δημοκρατία λειτουργούσε

άφογα γιατί ήταν κτισμένη σε χρονά ήθη. Τι έγραψα; Χρονά ήθη; Τι σημαίνουν αυτές οι δύο λέξεις; Στην ελληνική πολιτική πραγματικότητα είναι δύο λέξεις εντελώς άγνωστες...

Το κακό με την ποιότητα των πολιτικών μας αρχίζει από τον τρόπο επιλογής τους. Το κάθε κόμμα επιλέγει τον υποψήφιο του όχι με βάση τις ικανότητές του και το έντιμο του χαρακτήρα του αλλά με τα πόσα κουκιά μπορεί να φέρει στο κόμμα. Τώρα αν ο τρόπος συλλογής των κουκιών είναι μη δημοκρατικός και ανέντιμος είναι ασήμαντες λεπτομέρειες για τους πολιτικούς ταγούς μας.

Γράφω τούτες τις σκέψεις με αφορμή μια επιστολή που μου έστειλε φίλος ο οποίος συμπάσχει από την ποιότητα των σημερινών Ελλήνων πολιτικών και στην οποία κάνει σύγκριση με τις συνέβαινε στην Αρχαία Ελλάδα:

«Διάβασα στο Διαδίκτυο τους όρους και τις προϋποθέσεις που έπρεπε να πληροί κάποιος για να γίνει βουλευτής στην Αρχαία Ελλάδα, και αμέσως

κατάλαβα το μεγαλείο της Αθηναϊκής Δημοκρατίας και πόσο έντιμοι ήταν οι πρόγονοί μας. Όχι σαν τους σύγχρονους εκπροσώπους του λαού που έφεραν τη χώρα στο χείλος του γκρεμού. Ιδού λοιπόν, το Ελληνικό Δίκαιο που ίσχυε κατά τον 5ο π.Χ. αιώνα, δηλαδή το Δίκαιον του Χρυσού Αιώνα της Αθηναϊκής Δημοκρατίας.

»Για να αναλάμβανε ένα δημόσιο αξιώμα ο υποψήφιος θα έπρεπε να αποδείξει:

1. Τα δημοκρατικά του φρονήματα.
 2. Την εκπλήρωση των στρατιωτικών τους υποχρεώσεων.
 3. Ότι δεν είχε καμιά εκκρεμή οικονομική υποχρέωση προς την πόλη.
 4. Την φροντίδα των γονέων και την απόδοση μεταθανάτιων υμών.
 5. Την κτίση ακίνητης ιδιοκτησίας εντός των ορίων της Αττικής.
- »Εξάλλου οι νόμοι του Σόλωνα καθόριζαν με σαφήνεια τις προϋποθέσεις που έπρεπε να πληροί κάποιος για να γίνει βουλευτής. Έτσι λοιπόν έπρεπε:

1. Να είναι Αθηναϊός πολίτης.
2. Να κατέχει την Ελληνική θρησκεία και παιδεία (όμαιμον, ομότροπον, ομόθροπον)...
3. Να MHN είναι κίναιδος, και
4. Να καταγραφεί ΟΛΗ η περιουσία του, μέχρι και τα σανδάλια που φορούσε, καθώς και η οικογενειακή περιουσία.

»Εάν προύνταν όλα αυτά, τότε μπορούσε να γίνει βουλευτής.

»Οι νόμοι που εισάγονταν στην Εκκλησία του Δήμου για ψήφιση ήταν ονομαστικοί, δηλαδή έφεραν το όνομα του προτείνοντος.

»Εκείνος δε που πρότεινε κάποιον νόμο έπρεπε να είναι πολύ προσεκτικός. Όχι μόνον να έχει εξετάσει το εάν υπήρχε άλλος, προγενέστερος νόμος που ρύθμιζε το θέμα με τρόπο διαφορετικό (οπότε έπρεπε να τον αναφέρει), αλλά ήταν και υπεύθυνος για τα αποτελέσματα του προτεινόμενου νόμου. Έτοι, εάν πρότεινε και περνούσε νόμο ο οποίος αποδεικνύοταν οικονομικά ζημιογόνος για την Αθήνα, τότε έπρεπε να κατασκεθεί από την καταγεγραμμένη περιουσία του, όλο το ποσόν με το οποίο ζημιώθηκε οικονομικά η Αθήνα. Αν μάλιστα δεν έφθανε ΟΛΗ η περιουσία του -μέχρι και τα σανδάλια του, που κατεγράφοσαν-, τότε το ανεξόφλητο υπόλοιπο, υποχρέωνταν να το εξοφλήσει δουλεύοντας σε δημόσια έργα.

»Αν ο νόμος, που πρότεινε και ψηφίστηκε, ζημιώνε ΗΘΙΚΑ την Αθήνα ποινή ήταν: ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ ΤΕΛΕΥΘΗΣΑΤΩ...»

Αυτά συνέβαιναν τον αρχαίο εκείνο τον καιρό, στον χρυσό αιώνα του Περικλέους. Σήμερα, στο σκοτεινό αιώνα της ελληνικής πολιτικής ζωής, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Ισχύει η ασυλία που επιτρέπει σε κάθε λαμόγιο να ξαφρίζει τα δημόσια ταμεία και να πίνει στην υγεία των κορόιδων!

Άντε στην υγεία μας!

ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Ο Περικλής αγορεύει στην Πνύκα... (τοιχογραφία του Φιλίππου βον Φολτζ - 1860).

Αυτά για σήμερα. Μέχρι την επόμενη εβδομάδα να περνάτε καλά με την ελπίδα ότι κάποτε θα ξαναζήσουμε κάποιο χρυσό αιώνα ή έστω και αργυρό. Δύσκολο, είπατε; Ας είναι και χάλκινος...

- Οποιοδήποτε οχόλιό σας μπορείτε να το στείλετε στο MME που φιλοξενεί το δημοσίευμα ή στην πλεκτρονική μου διεύθυνση georgemessaris@gmail.com και εγώ θα το μεταβιβάσω.

- Τελευταία παραγωγή ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ του Γιώργου Μεσσάρη: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ – ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ. Για να αποκτήσετε το DVD επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας <http://www.omegadocumentaries.com> ή επικοινωνήστε με τον ίδιο.

ΤΡΕΙΣ ΔΙΠΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ DVD:
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΙΤΑΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΡΩΣΙΚΑ

Flowers Of The Sea Λουλούδια Του Πελάγους

Ένα ιστορικό-πολιτιστικό ντοκιμαντέρ
71 λεπτών του Γιώργου Μεσσάρη
για την Κεφαλλονιά και την Ιθάκη

ΤΙΜΗ \$25.00 ΜΕ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: georgemessaris@gmail.com - Τηλ.: +30 6978 500020